

[Weikop.]

og det er den højtærede minister selv, der har givet mig anledning til at fremsætte en sådan bemærkning, idet han talte om, at der manglede visse specifikationer fra styrelsesrådet.

Jeg tror nu ikke, at den højtærede minister kan få nogen til rigtig at gå ind for den tanke, at man ikke ved at bygge dette skib begrænser redernes adgang til at sejle på Grønland. Det vil vist være noget vanskeligt at forstå den tankegang. Jeg kan heller ikke rigtig forstå, foreløbig i hvert fald, at man bygger dette skib for at kunne gennemføre helårssejlad, men det kan vi få noget at vide om i udvalget. Man kunne spørge: er der ikke andre af de skibe, der står til rådighed, der kan sejle hele året?

Den højtærede minister var meget inde på skibsreder Knud Lauritzens polemik og skibsrederens skibe. Jeg vil gerne sige til den højtærede minister: jeg har ikke i mit indlæg nævnt skibsreder Knud Lauritzens navn; jeg har ikke været inde på et eneste af de tal, der har været fremme. Jeg har stærkt understreget, at det var en principiel sag, og efter de oplysninger, der forelå, var det rimeligt, at den blev belyst. Jeg kan selvfølgelig ikke stå her og diskutere, om alle de oplysninger, den højtærede minister giver om skibene, der ikke kan sejle godt nok i isen o. s. v., er rigtige, men i udvalget vil der være lejlighed for ministeren til at fremkomme med disse oplysninger, og dér kan den højtærede minister selvfølgelig ikke have spor imod at få dem efterprøvet. Det må være en helt naturlig ting; jeg skal slet ikke komme ind på det.

Den højtærede minister antydede, at man ligefrem ikke kunne komme i gang med forhandlinger med skibsrederne. Det kender jeg ikke noget til, men jeg synes, det ville være beklageligt, hvis man ikke kunne komme i gang med sådanne forhandlinger; så er det for mig ligegyldigt, hvilken part det end skyldes. Jeg går ud fra, at også det kan man få oplysning om.

Så sagde den højtærede minister, således forstod jeg det, at staten havde ingen som helst ret til at annullere kontrakten om skibet. Nej, det er givet, at det har staten ingen ret til, men hvis der skulle fremkomme oplysninger, der viser, at det ikke

er rimeligt at bygge, er der kun en eneste udvej: at optage forhandling om, på hvilke vilkår man vil annullere kontrakten om et sådant skib. Det kan vi godt drøfte i udvalget, men alle forhandlinger er spildt i det øjeblik, man siger: vi vil ikke annullere.

Men så strejfer der mig pludselig en tanke, som jeg slet ikke ved om der er realitet i. Det hænder jo, at skibsredere sælger deres kontrakter, så man kunne tænke sig den mulighed, at der var en skibsreder, der gerne ville købe statens kontrakt og gennemføre bygningen af skibet og så bagefter ville tilbyde at sejle på tilsvarende vilkår, som staten selv kan sejle på. Hvad så? Ville man så stadig fastholde, at man ville have et statsskib?

Steen: Det tankeeksperiment, som det ærede medlem hr. Weikop nu sidst opstillede og tilspidsede i spørgsmåls form således: hvis der nu var et rederi, der ville købe kontrakten, som den grønlandske handel har med værftet i dag, skulle vi så stadig bygge statsskibet? Det kunne ikke falde mig ind at sælge denne kontrakt, det vil jeg på det bestemteste fraråde, og begrundelsen ligger i alt, hvad jeg på et tidligere tidspunkt har sagt.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at jeg er ganske klar over, at der i finansudvalget kan foreligge den situation, at en minister kommer og beder om en bevilling til projektering af et eller andet, til tegninger og overslag, og at finansudvalget giver en sådan bevilling uden derved at føle sig bundet; men jeg må rigtignok gå ud fra, at i de tilfælde, hvor man tiltræder en sådan bevilling, drejer det sig om noget, man ønsker at få udført. Hvis man giver en sådan bevilling til en skole, er det, fordi man ønsker, at den skal bygges. Man forbeholder sig at se, hvor meget den vil koste, at se tegninger og projekter, og man stopper vel ikke op og siger: det er en skør idé med skoler, vi skal slet ikke have skoler mere, børnene skal undervises i hjemmene. Det er den logik, der er anvendt her, og jeg spørger ærligt og redeligt det ærede medlem hr. Damsgaard: på det tidspunkt, da man gav denne bevilling i finansudvalget, var man da opfyldt af alle de betænkeligheder, man har i dag?